REPUBLIKA HRVATSKA
OPĆINSKI RADNI SUD U ZAGREBU
Ulica grada Vukovara 84

PR-14800/2021-69

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Općinski radni sud u Zagrebu, po sutkinji Luciji Miše, u pravnoj stvari tužitelja-protutuženika HP – Hrvatska pošta d.d., Velika Gorica, Poštanska ulica 9, OIB: 87311810356, kojega zastupa punomoćnica po zaposlenju Ivana Nikolić, dipl.iur. (Su-1689/17), protiv tuženice-protutužiteljice Nade Jurčić iz Šibenika, Bana Ivana Mažuranića 36, OIB: 08414015485, koju zastupa punomoćnica Zorana Laurić Maglov, odvjetnica u Šibeniku, radi isplate, nakon održane glavne i javne rasprave zaključene dana 9. rujna 2026., u prisutnosti punomoćnice tužiteljice Ivane Nikolić, dipl.iur. zamjenice punomoćnice tuženice Ivane Validžić, odvjetnice, dana 19. studenog 2026.

p r e s u d i o j e

I. Nalaže se tuženoj NADI JURČIĆ iz Šibenika, Bana Ivana Mažuranića 36, OIB: 08414015485, da tužitelju HP – Hrvatska pošta d.d., Velika Gorica, Poštanska ulica 9, OIB: 87311810356, isplati iznos od 14.237,92 kn/1.889,70 EUR sa zakonskom zateznom kamatom koja teče od 19.5.2018. do isplate po stopi određenoj za svako polugodište uvećanjem eskontne stope HNB koja je vrijedila zadnjeg dana polugodišta koje je prethodilo tekućem polugodištu za pet postotnih poena do 31. srpnja 2015., od 1. kolovoza 2015. po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za tri postotna poena do 31. prosinca 2022., a od 1. siječnja 2023. do 29.12.2023. po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za tri postotnih poena, te od 30.12.2023. do isplate po stopi koja se određuje za svako polugodište, uvećanjem referentne stope za tri postotna poena pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, sve u roku od 15 dana.

II. Nalaže se tuženoj NADI JURČIĆ iz Šibenika, Bana Ivana Mažuranića 36, OIB: 08414015485, da tužitelju HP – Hrvatska pošta d.d., Velika Gorica, Poštanska ulica 9, OIB: 87311810356, isplati iznos od 16.572,94 kn/2.199,61 EUR sa zakonskom zateznom kamatom koja teče od 5.7.2021. do isplate po stopi određenoj za svako polugodište uvećanjem eskontne stope HNB koja je vrijedila zadnjeg dana polugodišta koje je prethodilo

tekućem polugodištu za pet postotnih poena do 31. srpnja 2015., od 1. kolovoza 2015. po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za tri postotna poena do 31. prosinca 2022., a od 1. siječnja 2023. do 29.12.2023. po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za tri postotnih poena, te od 30.12.2023. do isplate po stopi koja se određuje za svako polugodište, uvećanjem referentne stope za tri postotna poena pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, sve u roku od 15 dana.

III. Nalaže se tuženoj NADI JURČIĆ iz Šibenika, Bana Ivana Mažuranića 36, OIB: 08414015485, da tužitelju HP – Hrvatska pošta d.d., Velika Gorica, Poštanska ulica 9, OIB: 87311810356, isplati iznos od 212,58 kn/28,21 EUR sa zakonskom zateznom kamatom koja teče od 5.7.2021. do isplate po stopi određenoj za svako polugodište uvećanjem eskontne stope HNB koja je vrijedila zadnjeg dana polugodišta koje je prethodilo tekućem polugodištu za pet postotnih poena do 31. srpnja 2015., od 1. kolovoza 2015. po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za tri postotna poena do 31. prosinca 2022., a od 1. siječnja 2023. do 29.12.2023. po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za tri postotnih poena, te od 30.12.2023. do isplate po stopi koja se određuje za svako polugodište, uvećanjem referentne stope za tri postotna poena pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, sve u roku od 15 dana.

IV. Nalaže se tužitelju/protutuženiku HP-Hrvatskoj pošti d.d. Zagreb, Jurišićeva 13, OIB 87311810356 da tuženoj/protutužiteljici Nadi Jurčić iz Šibenika, Bana I. Mažuranića 36, OIB 08414015485, isplati iznos od 4.615,44 EUR sa zakonskom zateznom kamatom koja teče od 2.8.2021. do isplate; od dospijeća do 31. prosinca 2022. po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za tri postotna poena, od 1. siječnja 2023. do 29. prosinca 2023. po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta uvećanom za tri postotna poena, a od 30. prosinca 2023. do isplate po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem za tri postotna poena referentne stope, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 01. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 01. srpnja te godine, a koja referentna stopa je kamatna stopa koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja ili granična kamatna stopa proizašla iz natječajnih postupaka za varijabilnu stopu za posljednje glavne operacije refinanciranja Europske središnje banke u roku od 15 dana.

V. Odbija se dio protutužbenog zahtjeva tužene/protutužiteljice Nade Jurčić iz Šibenika, Bana I. Mažuranića 36, OIB 08414015485, kojim potražuje isplatu daljnjeg iznosa od 2.255,62 EUR.

VI. Svaka stranka snosi svoj trošak parničnog postupka.

Obrazloženje

1. Tužitelj u tužbi i tijekom postupka navodi da je tužena bila u radnom odnosu kod tužitelja temeljem Ugovora o radu na neodređeno vrijeme na radnom mjestu Administrativni radnik. Tužitelj je otkazao tuženoj Ugovor o radu na neodređeno vrijeme, i to Odlukom o poslovno uvjetovanom otkazu od 14.3.2014., na koju Odluku o otkazu je tužena uložila pravne lijekove. Presudom Županijskog suda u Zagrebu, poslovni broj: Gž R-1684/16 od dana 20.9.2016., utvrđeno je da je Odluka o otkazu nedopuštena te da radni odnos tužene kod tužitelja nije prestao. Temeljem Odluke o otkazu, tužitelj je dana 31.7.2014. isplatio tuženoj otpremninu u iznosu od 140.000,00 kn. S obzirom da je pravomoćnom sudskom Presudom Županijskog suda u Zagrebu, poslovni broj: Gž R-1684/16 od dana 20.9.2016. utvrđena nedopuštenom Odluka o otkazu, a temeljem koje je tužitelj tuženoj isplatio otpremninu, tužitelj smatra da je otpala pravna osnova stjecanja otpremnine. Također tvrdi da je tužena pravomoćnošću utvrđenja Odluke o otkazu nedopuštenom, znala da joj ne pripada isplaćeni iznos otpremnine, slijedom čega je primljeni iznos od 140.000,00 kn bila dužna tada i vratiti tužitelju, i to sa zakonskim zateznim kamatama koje teku od dana donošenja drugostupanjske presude, dakle od dana 21.9.2016. Tužitelj je pozvao tuženu dopisom na vraćanje otpremnine. Tužena je vratila tužitelju dio otpremnine na ime glavnice, i to: a.) dana 18.4.2018. - iznos od 103.520,79 kn; b.) dana 18.5.2018. – iznos od 22.241,29 kn, odnosno tužena je vratila tužitelju dio otpremnine na ime glavnice u ukupnom iznosu od 125.762,08 kn. Tužena je još dužna na ime otpremnine vratiti tužitelju: a.) dio glavnice u iznosu od 14.237,92 kn (140.000,00 – 125.762,08 = 14.237,92), b.) kamate, i to tekuće: b.1.) na iznos od 140.000,00 kn od 21.09.2016. do 18.04.2018. – u iznosu od 16.572,94 kn, b.2.) na iznos od 36.479,21 kn od 19.04.2018. do 18.05.2018. – u iznosu od 212,58 kn, b.3) na iznos od 14.237,92 kn od 19.05.2018. do dana isplate. U odnosu na protutužbeni zahtjev osporava osnov i visinu zahtjeva. Slijedom navedenog, tužitelj predlaže da sud naloži tuženoj vraćanje preostalog dijela otpremnine u iznosu od iznosa od 14.237,92 kn isplaćenog na ime otpremnine; zakonske zatezne kamate tekuće na iznos od 140.000,00 kn od 21.09.2016. do 18.04.2018. u iznosu od 16.572,94 kn; zakonske zatezne kamate tekuće na iznos od 36.479,21 kn od 19.04.2018. do 18.05.2018. u iznosu 212,58 kn; zakonske zatezne kamate tekuće na iznos od 14.237,92 kn od 19.05.2018. do dana isplate, da odbije protutužbeni zahtjev te da mu naknadi trošak parničnog postupka sa zakonskom zateznom kamatom tekućom od presuđenja do isplate.

2. Tužena u odgovoru na tužbu i tijekom postupka prigovara mjesnoj nadležnosti suda u Zagrebu jer se u konkretnom slučaju radi o tužbi radi isplate, dok je spor koji je proizišao iz Ugovora o radu već pravomoćno riješen. Tužena ističe i prigovor zastare potraživanja tužitelja jer bi se u konkretnom slučaju radilo o stjecanju bez osnove, a za koju tražbinu zastarni rok od 5 godina teče od dana stjecanja bez osnove. Tužena se protivi tužbi i tužbenom zahtjevu tužitelja jer smatra da je svoje dugovanje podmirila, odnosno da tužitelj duguje tuženoj, a ne tužena tužitelju. Naime, objašnjava da je prilikom isplata vršenih od strane tužitelja, došlo je do pogreške, oko čega se sa pravnom službom tužitelja vodila i prepiska pa tužitelj tuženoj nije isplatio čitav dugovani iznos. Kako se radi o potraživanju naknade plaće, smatra da ovo

pak potraživanje nije u zastari jer petogodišnji zastarni rok teče od pravomoćnosti presude. Tužena navodi da je sudska presuda postala pravomoćna 21.9.2016., a da je tužitelj isplatio tuženoj naknadu plaće tek 20.2.2018. Osim toga, smatra da tužitelj pogrešno dugovanu kamatu računa na neto, umjesto na bruto iznos. Konačno, tužitelj je i osnovicu izračunao pogrešno jer nije, sukladno zakonskim propisima kao osnovicu uzeo prosječnu bruto plaću tužene isplaćenu joj u posljednja tri mjeseca, a što bi iznosilo 6.621,57 kn, već je naknadu izračunao u manjem iznosu. Prema izračunu tužene, tužitelj je dugovao ukupno 218.781,09 kn, a isplatio je 165.511,05 kn i 1.500,00 kn, pa tužitelj tuženoj duguje 51.770,04 kn. Slijedom navedenog, predlaže da sud odbije tužbeni zahtjev tužitelja te da usvoji protutužbeni zahtjev tužene i naloži tužitelju da joj isplati iznos od 6.871,06 EUR te da joj naknadi trošak parničnog postupka sa zakonskom zateznom kamatom koja teče od presuđenja do isplate.

3. Tijekom postupka sud je izvršio uvid u dokumentaciju koja prileži spisu te proveo dokaz financijskim vještačenjem po stalnoj sudskoj vještakinji Lidiji Tkalec Gradinščak iz društva Vještak Tkalec d.o.o.

4. Na temelju provedenog dokaznog postupka, te brižljive i savjesne ocjene svih dokaza zajedno i svakog dokaza pojedinačno, a sukladno čl. 8. Zakona o parničnom postupku ("Narodne novine" broj: 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 02/07, 84/08, 96/08, 123/08, 57/11, 148/11, 25/13, 89/14, 70/19, 80/22, 114/22 i 155/23, - dalje: ZPP), sud je utvrdio da je tužbeni zahtjev tužitelja osnovan, a protutužbeni zahtjev tužene djelomično osnovan.

5. Prigovor mjesnoj nenadležnosti suda nije osnovan. Ovo stoga što je čl. 14. Ugovora o radu sklopljenog između tužitelja i tužene 5.11.2009. ugovoreno da će stranke sve sporove koji mogu nastati u vezi s primjenom tog Ugovora nastojati riješiti mirnim putem, a ako se ne postigne mirno rješenje spora, ugovara se nadležnost suda u Zagrebu. Kako se radi o sporu iz radnog odnosa, to je temeljem čl. 70. u vezi s čl. 34. i 65. ZPP-a nadležan Općinski radni sud u Zagrebu.

6. Prigovor zastare nije osnovan. U konkretnom slučaju radi se o institutu stjecanja bez osnove koji je uređen čl. 1111. st. 1. Zakona o obveznim odnosima („Narodne novine“ br. 35/2005, 41/2008, 78/2015, 29/2018, 126/2021, 114/2022, 156/2022, 155/2023 i 69/2026, dalje: ZOO) prema kojem u slučaju kad dio imovine neke osobe na bilo koji način prijeđe u imovinu druge osobe, a taj prijelaz nema osnove u nekom pravnom poslu, odluci suda, odnosno druge nadležne vlasti ili zakonu, stjecatelj je dužan vratiti ga, odnosno, ako to nije moguće, naknaditi vrijednost postignute koristi. Osim toga, stavkom 3. istoga članka propisano je i da obveza vraćanja, odnosno nadoknade vrijednosti nastaje i kad se nešto primi s obzirom na osnovu koja se nije ostvarila ili koja je kasnije otpala.

7. S obzirom da je Presudom Županijskog suda u Zagrebu, poslovni broj: Gž R-1684/16 od dana 20.9.2016. utvrđeno da je Odluka o otkazu nedopuštena, to je otpala osnova isplate otpremnine iz čl. 128. Zakona o radu („Narodne novine“ br. 93/2014, 127/2017, 98/2019, 151/2022 i 64/2023, dalje: ZR) koja se isplaćuje u slučaju otkaza. Kako je citirana Presuda pravomoćna njenim donošenjem odnosno 20.9.2016., a među strankama nije sporno da je ista donesena i pravomoćna, dok je tužba podnesena 5.7.2021., to opći zastarni rok od pet godina temeljem čl. 225. ZOO-a nije protekao.

8. Nadalje, kako je Presudom Županijskog suda u Zagrebu, poslovni broj: Gž R-1684/16 od dana 20.9.2016. utvrđeno da je Odluka o otkazu nedopuštena, to je otpala osnova isplate otpremnine iz čl. 128. ZR koja se isplaćuje u slučaju otkaza pa je tužena temeljem čl. 1111. ZOO-a dužna tužitelju vratiti isplaćenu otpremninu. Opseg vraćanja je propisan čl. 1115. ZOO-a pa u slučaju kada se vraća ono što je stečeno bez osnove, moraju se vratiti plodovi i platiti zatezne kamate, i to, ako je stjecatelj nepošten od dana stjecanja, a inače od dana podnošenja zahtjeva. U konkretnom slučaju tužena je pošteni stjecatelj samo do

saznanja za pravomoćnu presudu kojom je otpala osnova isplate otpremnine jer je otkaz nedopušten.

9. Radi utvrđenja visine tužbenog i protutužbenog zahtjeva, sud je proveo dokaz financijskim vještačenjem po stalnoj sudskoj vještakinji Lidiji Tkalec Gradinščak iz društva Vještak Tkalec d.o.o.

10. U odnosu na potraživanje tužitelja, u nalazu i mišljenju sudska vještakinja je utvrdila da je tužitelj tuženoj isplatio otpremninu u iznosu od 140.000,00 dana 31.7.2014., kao i da je tužena vratila tužitelju iznos od ukupno 125.762,08 kn, i to:

- 103.520,79 kn dana 18.4.2018. i
- 22.241,29 kn dana 18.5.2018. Navedeno nije ni sporno među stranaka, a proizlazi i iz dokumentacije koja prileži spisu.

11. Iz nalaza i mišljenja sudske vještakinje proizlazi potraživanje tužitelja u iznosu od:

- 14.237,92 kn s kamatom od 19.5.2018. pa nadalje,
- 16.572,94 kn s kamatom od tužbe (5.7.2021.) pa nadalje i
- 212,58 kn s kamatom od tužbe (5.7.2021.) pa nadalje. Nalazu i mišljenju prileži i Tablica sa obračunom kamata. Stranke u tom dijelu nalaza nisu imale primjedbi, a sud je prihvatio nalaz i mišljenje sudske vještakinje jer je izrađen sukladno pravilima struke.

12. Slijedom navedenog, sud je temeljem čl. 1111. ZOO-a usvojio tužbeni zahtjev tužitelja i odlučio kao u izreci presude.

13. Tužitelju na dosuđene iznose pripada i zatezna kamata koja teče na iznos od 14.237,92 kn od 19.5.2018. do isplate pa nadalje, na iznos od 16.572,94 kn s kamatom od tužbe (5.7.2021.) do isplate i na iznos od 212,58 kn s kamatom od tužbe do isplate kako to proizlazi iz nalaza i mišljenja vještakinje, a sve temeljem čl. 1115. ZOO-a i čl. 29. st. 1. ZOO-a po stopi iz čl. 29. st. 2. ZOO-a.

14. U odnosu na potraživanje tužene iz nalaza i mišljenja sudske vještakinje proizlazi da u slučaju ako se potencijalna plaća obračunava kao prosjek ostvarenih plaća prije otkaznog roka, odnosno za razdoblje od prosinca 2013. do veljače 2014., tada bi potraživanje tužene na ime plaća za razdoblje od srpnja 2014. do listopada 2016 iznosilo 178.823,79 kn bruto, odnosno 137.208,50 kn neto. Dospjela kamata na tako utvrđene neto plaće i na neoporezive prigodne nagrade obračunata od dospijeća do 20.2.2018. iznosi ukupno 26.635,65 kn. Nakon uračunavanja iznosa koji je tužitelj platio na ime neto plaća i neoporezivih naknada sa pripadajućom kamatom u ukupnom iznosu od 130.569,10 kn, proizlazi ostatak potraživanja tužene s osnove glavnice u iznosu od 34.775,05 kn.

15. Sud smatra da se u konkretnom slučaju ima primijeniti čl. 95. st. 5. ZR-a prema kojoj odredbi radnik ima pravo na naknadu plaće u visini prosječne plaće ostvarene u prethodna tri mjeseca, u vezi sa st. 8. prema kojem je naknada plaće, naknada plaće u bruto iznosu koja se sastoji od iznosa za isplatu i javnih davanja iz plaće u skladu s posebnim propisima, i st. 9. prema kojem ukupan trošak plaće je trošak naknade plaće iz st. 8. uvećan za trošak javnih davanja na naknadu plaće u skladu s posebnim propisima.

16. Slijedom navedenog, kako sud smatra da se ima primijeniti odredba čl. 95. t. 5. ZR-a, to nije prihvatio ostale varijante izračuna sudske vještakinje prema parametrima iz obračuna plaća kao da je tužena radila u redovnom radnom vremenu, bez dodataka na plaću, jer smatra da isti način ne održava smisao zakonske odredbe te ne uzima u obzir sve dodatke koje čine plaću tužene odnosno cjelokupnu plaću tužene. Kako sud nije prihvatio tu varijantu izračuna, to nije posebno cijenio prigovore tužitelja koji se odnose na primjenu olakšica tužene i tužene u dijelu koji se odnosi na nedostatke u obračunu te varijante te primjene olakšica i osobnih odbitaka. Osim toga, radi se o najpovoljnijoj metodi izračuna plaće tužene u kojoj je uključena cjelokupna plaća i dodaci, kao i olakšice, odnosno odbici. U odnosu na prigovor tužene da je sudska vještakinja dala različite varijante izračuna, vještakinja se očitovala da se ona ne upušta u pravna pitanja, već to određuje sud. U odnosu na prigovor

tužene koji se odnosi na obračun kamata na bruto plaće, vještakinja je navela da se bruto plaća sastoji od neto plaće, doprinosa iz plaće te poreza i prireza, da iznos koji dobije radnik je neto iznos, na koji iznos se, u slučaju kašnjenja, obračunava kamata i isplaćuje radniku, da se na doprinose i porez i prirez kamata obračunava, ali se ista plaća u Državni proračun, sa porezima i doprinosima, pa stoga nije obračunata kamata na iznose doprinosa te eventualno poreza i prireza koji još nisu plaćeni. Vještakinja je i u svom usmenom očitovanju ostala kod danog nalaza i mišljenja te dopuna.

17. Sud ističe da je sudska vještakinja u pravu kada navodi da kamata može ići samo na neto iznos radniku pa tako i tužiteljici, a ne na bruto iznos. Naime, prema odredbi čl. 45. st. 1. i 2. Zakona o porezu na dohodak ("Narodne novine" broj 177/04) porez na dohodak i prirez porezu na dohodak dospijeva tek s isplatom neto iznosa plaće što znači da se na te iznose ne obračunavaju zatezne kamate jer do trenutka isplate u potpunosti nije dospjela na naplatu bruto razlika plaće. Osim toga, aktivno legitimirana na isplatu kamata su eventualno samo državna tijela kojima se uplaćuju doprinosi te porezi i prirez.

18. Sud je u cijelosti prihvatio nalaz i mišljenje sudske vještakinje jer je izrađen sukladno pravilima struke te je vještakinja argumentirano otklonila prigovore stranaka. Osim toga, sud je taj koji odlučuje o pravnim pitanjima, a ne vještak. Sud je prethodno objasnio koju varijantu i iz kojih razloga je prihvatio.

19. Slijedom navedenog, valjalo je tuženoj dosuditi iznos od 34.775,05 kn/4.615,44 EUR.

20. Na dosuđeni iznos tuženoj pripada i kamata koja teče od 2.8.2021. (podnošenja protutužbenog zahtjeva) do isplate temeljem čl. 29. st. 1. ZOO-a po stopi iz čl. 29. st. 2. ZOO-a.

21. S obzirom da je sud u dovoljnoj mjeri utvrdio činjenično stanje radi donošenja odluke u ovoj pravnoj stvari, to nije provodio daljnje dokaze kao nepotrebne i neodlučne.

22. Kako su stranke uspjele u parnici u približno jednakim dijelovima, to sud smatra da dolazi do primjene čl. 154. st. 4. ZPP-a odnosno da svaka stranka snosi svoj trošak.

Slijedom navedenog, valjalo je odlučiti kao u izreci presude.

U Zagrebu, 19. studenog 2026.

Sutkinja:
Lucija Miše

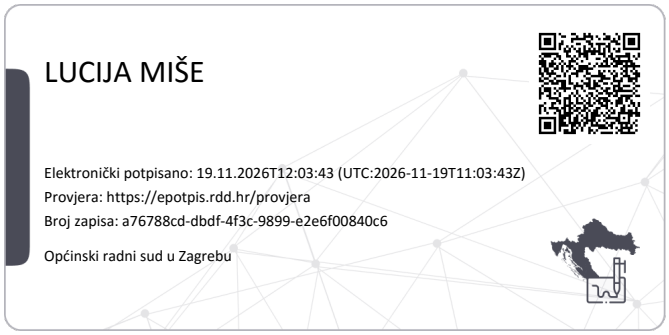

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ove presude dopuštena je žalba u roku od 15 dana od dana dostave iste. Žalba se podnosi putem ovog suda, a o istoj odlučuje Županijski sud.

DNA:

1. Tužitelju
2. Punomoćnici tužene

Broj zapisa: **9-30890-55745**

Kontrolni broj: **016c1-d36a4-890c0**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:
https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski radni sud u Zagrebu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.